

מ"ת 10693/10/17 - מדינת ישראל נגד חסן סראחין (עציר) - בעצמו

בית-משפט השלום בבאר-שבע
מ"ת 10693-10-17 מדינת ישראל נ' סראחין (עציר)
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
המבקשת
מדינת ישראל
נגד
חסן סראחין (עציר) - בעצמו
המשיב
על-ידי בא-כוחו עו"ד יאיר דרייגור
על-ידי באת-כוחה עו"ד שירה רוג

28 בדצמבר 2017

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקה של סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית.

1. על פי העובדות בכתב האישום, בתאריך 1.10.2017 בסמוך לשעה 20:25 ברח' החיטה באופקים החזיק המשיב ברכבו מסוג סובארו בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 182.1 גרם נטו מחולק לשתי פלטות שלא לצריכתו העצמית.

2. אין חולק בעובדה כי הסמים נתפסו ברכבו של המשיב, עם זאת המשיב הכחיש כי הסמים שייכים לו וטענתו בחקירה הינה כי בזמן החיפוש לא נמצאו סמים ורק לאחר שנלקח לניידת טען בפניו השוטר כי נמצאו סמים ברכבים. בדיון שהתקיים ביום 15.10.2017 טען הסנגור לכרסום ממשי בתשתית הראייתית הנובע מעיכובו הלא חוקי של המשיב וחיפוש שבוצע בכיסיו ולאחר מכן ברכבו. לטענתו, מדוחות השוטרים עולה כי העיכוב והחיפוש בוצעו רק משום היותו של המשיב בן מיעוטים ולא משום חשד כי המשיב ביצע עבירה.

טענה נוספת הינה אפליית המשיב לעומת אדם אחר אשר שוחרר רק משום גילו הצעיר (חודש לפני 18 שנים). בהקשר זה הפנה לעובדה כי אותו אחר ישב ברכב זמן קצר קודם לחיפוש לא חוקי ואשר חזר לרכב כעבור מספר דקות לאחר ביצוע החיפוש. לדידו מדובר בחזקה קונסטרוקטיבית, ועם זאת שוחרר אותו אחד ואילו המשיב נעצר.

אשר לעילת המעצר לא חלק הסנגור על קיומה אם כי לטענתו לעיל יש להשליך על עצמתה ואפשרות בחינת שחרורו

עמוד 1

של המשיב לחלופת מעצר ובהינתן כי עברו הפלילי של המשיב כולל הרשעה משנת 2014 בעבירת סמים ומעל ראשו תלוי מאסר מותנה לתקופה ממושכת על ראשו, ביקש כי עניינו יבחן על ידי שירות המבחן.

3. ב"כ המבקשת טען כי החיפוש הראשוני שביצע השוטר בבגדיו של המשיב היה "לא רק בגלל מראהו החיצוני אלא בגלל העובדה שהתהלך הלוך ושוב באמצע העיר". בהמשך ציין כי השוטר ביקש מהמשיב להזדהות ומשלא הייתה בידי המשיב תעודת זהות קמה לשוטר סמכות העיכוב לצורך זיהוי ובהמשך גם לחיפוש ברכבו של המשיב אשר בניגוד לגרסתו כי הגיע לעיר אופקים בטרמפ עם מכר נמצא כי החזיק בכיסו צרור מפתחות שכלל מפתח לרכב שסמוך לאחר מכן התברר כי הוא רכבו של המשיב בו בוצע חיפוש ונמצאו הסמים.

אשר לטענת האפליה טען כי האחר שהיה עם המשיב ברכב הינו קטין שיכול טרמפיסט שכן זה לא נמצא ברכב עת הגיעו אליו השוטרים לרכב ואשר מסר גרסה לפיה הוא לא ידע שיש סמים ברכב.

4. לאור דברי הסנגור ומשאין חולק בעובדה כי הסמים נתפסו ברכבו של המשיב מצאתי להיעתר לבקשתו ולהידרש לתסקיר מעצר ושירות המבחן הגיש **תסקיר ראשון ביום 9.11.17** ממנו נלמד כי המשיב בן 26, נשוי ואב לתינוקת בת שלושה חודשים, טרם מעצרו התגורר עם משפחתו ברמת בקע. סיים 12 שנות לימוד, מגיל 18 החל לעבוד במפעל ברום עד לסיום הפרויקט. בהמשך עבד במפעל מכתשים בתחום הגינון וכן בתחום החקלאות לתקופות קצרות. במשך חמש שנים עבד ב"חאן השיירות" בעין עבדת, שהוא מקום תיירותי לאירוח, ובמשך כשנה - עד למעצרו הנוכחי - עבד בחוות "בית במדבר" במצפה רמון.

המשיב הוא הבן השלישי במשפחה המונה זוג הורים ושמונה ילדים. המשיב תיאר כי הוא מכבד את הוריו וכי חינכוהו תוך מתן גבולות, אחד מאחיו עבר פלילי במכירת ברזל, ומעבר לכך שלל כל מעורבות פלילית בקרב בני משפחתו. בהתייחסו לשימוש בחומרים ממכרים שיתף המשיב את שירות המבחן כי לפני כשנתיים החל להתנסות בשימוש בסמים מסוג קנביס ומאז משתמש פעמים מספר בשבוע. בני משפחתו אינם מודעים לשימושו ועל כן היה משתמש בהיחבא בשעות הלילה. מסר לשירות כי הוא מבין דבר התמכרותו שיש בהם משום תחושת רוגע עבורו ובריחה מהתמודדות עם מחשבות הנוגעות למצבו הכלכלי ולאחריותו למשפחתו, ומרגיש כי זקוק לסיוע מהוריו וכן לסיוע מגורמי הטיפול בתחום כדי להתנקות מסמים ולמנוע חזרה לשימוש.

שירות המבחן התרשם מאדם צעיר אשר הביע עצמו באופן פתוח וכן, תוך הבעת רגשותיו ומחשבותיו, ואשר רואה בעייתיות באופן התנהלותו בנוגע לצריכת סמים ומעוניין לערוך שינוי בחייו לנוכח המחירים שהוא משלם - בגין השימוש בסמים ובגין הבושה שחש מול משפחתו אל מול ההתדרדרות במצבו. שירות המבחן אף התרשם כי המשיב בעל כוחות מסוימים לתפקוד תקין מבחינה תעסוקתית, כפי שעבד לאורך השנים.

מבחינת הסיכון ציין שירות המבחן שמדובר במי שהוא בעל הרשעה בפלילים בתחום הסמים וניכר כי מעורב בחברה שולית וחשוף לנורמות התנהגות שוליות, בייחוד בתחום הסמים. עוד התרשם שירות המבחן כי קיימת בעייתיות בתחום הסמים, ובשקלול הגורמים העריך כי קיומה של רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום זה שאותה ניתן יהיה

לצמצם אם ישתלב המשיב בטיפול בתחום ההתמכרויות. מאלה הדברים, הציע השירות למשיב להשתלב במסגרת טיפולית סגורה כקהילה טיפולית אך המשיב סירב ומסר כי יתקשה להתמודד בריחוק מבני משפחתו, אם כי הביע נכונות להשתלב במסגרת מרכז יום בבאר שבע כך שיתייצב מדי יום לטיפול.

שירות המבחן התרשם כי המשיב אינו בעל מעפיינים עברייניים, אלא נעדר כלים להתמודד מבחינה רגשית עם מצבי חיים שונים, כך שמוצא מפלט למצוקתו בשימוש בסמים, כי הוא זקוק לטיפול בתחום ההתמכרויות וכי מסגרת טיפולית פתוחה עשויה אף היא להתאים במצבו, אם תוצע חלופה מתאימה.

הוצעה חלופה בבית הוריו של המשיב ובפיקוחם: הלאלה, אימו של המשיב, היא בת 49, אם לשמונה ילדים ואינה עובדת. סולים, אביו של המשיב, הוא בן 54, נשוי לשתי נשים ואב ל-13 ילדים בסך הכול. השניים תיארו את תפקודו החיובי של חסן בנוגע לתעסוקה ולאחריותו למשפחתו. אלה נמצא מודעים לעברו הפלילי ואף הביעו כעס על התנהלותו כיום ובעבר, ושיתפו כי המשיב יצר עימם ממוקם מעצרו קשר ושיתף אותם באשר לבעיית התמכרותו. האב מסר כי הוא מסרב לשוחח טלפונית עם המשיב מאחר שחש כעס כלפיו, ועל כן מקבל עדכונים על אודותיו באמצעות אחיו של המשיב. ההורים ציינו כי לא ביקרו את המשיב במעצר כדי להבהיר לו התנגדותם להתנהלותו השולית, כן ציינו כי הם מעוניינים לסייע לו בכל שיידרש ואף מעוניינים כי ישתלב בטיפול לאחר שהבינו כי קיימת בעייתיות בתחום הסמים. הוריו מעוניינים כי ישתלב במסגרת פתוחה וישהה בביתם בתנאי "מעצר בית" כדי שיוכל לשהות עם אשתו ועם בתו התינוקת, ואף הביעו תמיכתם בו, הן כלכלית, הן רגשית. השירות התרשם כי הורי המשיב מגויסים לסייע לו שכן הם מכירים את מאפייניו החיוביים ומודעים לראשונה למצבו ולבעיית התמכרותו - עובדה אשר מגייסת אותם לסייע לו בשלב זה. כן התרשם כי אלה מודעים לאחריות הכרוכה בהיותם ערבים, ומוכנים ללוותו לכל שיידרש לרבות לטיפול לנוכח הבנתם כי הוא זקוק לכך.

בסופם של דברים בא בהמלצה לבחון שילובו של המשיב בטיפול בתחום ההתמכרויות. תסקיר משלים אחרון שהוגש ביום 7.12.17 בא בהמלצה סופית לשחרורו של המשיב לבית הוריו תחת פיקוחם. כן הומלץ כי המשיב יגיע בליווי מי מהוריו, מדי יום, לטיפול במרכז "חוסן" בבאר שבע, שבו ישהה בין השעות 08:30-15:00, ועוד הומלץ כי יוטל על המשיב צו פיקוח מעצר לתקופה של חצי שנה, במהלכה יעקוב השירות אחר שילובו של המשיב במרכז "חוסן" וידווח על כל הפרה מצידו.

5. בדיון שהתקיים ביום 17.12.17 חזר בא כוח המשיב על טיעונו לעיכוב וחיפוש לא חוקיים וכן לטענה של אפליית המשיב מול האחר שהיה עמו ואשר שוחרר לאחר חקירה, וציין כי בנסיבות אלה ובהינתן תסקיר אשר בא בהמלצה לשחרור המשיב לחלופת מעצר המשלבת גם הליך טיפולי משמעותי בתחום הסמים במרכז יום "בית חוסן" הרי שיש להעדיף שחרורו של המשיב במתווה זה מאשר מעצרו עד תום ההליכים.

6. ב"כ המאשימה חזר על הבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, כן חזר וטען כי העיכוב והחיפוש היו חוקיים ובהקשר זה הפנה לת"פ 27033-10-14 מבית משפט השלום בטבריה. טען לכי עילת המעצר שהינה סטטוטורית היא מוגברת בהינתן שלמשיב הרשעה אחת בעבירת סמים בגינה ריצה מאסר ממושך ועומד ותלוי נגדו מאסר על תנאי בן 12 חודשים.

בהתייחסו לתסקירים טען כי המשיב לא גילה נכונות ממש להשתלב בהליך טיפולי שאחרת היה מסכים להשתלב במסגרת טיפולית סגורה, אלא שהציב תנאים לשירות המבחן לשילובו רק במסגרת טיפולית פתוחה. עוד טען כי לא בטוח שהמשיב ישמע להוריו שכן אביו ידע כי המשיב עושה שימוש בסמים ובכל זאת המשיב המשיך לצרוך סמים מה שמצביע על כך שהמשיב אינו נשמע לאביו. בהקשר זה הוסיף לציין כי משפחת המשיב היא מרובת ילדים שגילם לא ידוע ויכול להיות למשיב ההשפעה עליהם ובכלל לא נכון להחזיר את המשיב לסביבתו הטבעית.

7. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובנוגע לחוקיות העיכוב והחיפוש ולאחר שחזרתי ועיינתי בתסקירי שירות המבחן - מצאתי לנכון להורות על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא ושילובו בהליך טיפולי יומיומי במסגרת "בית חוסן" כהמלצת שירות המבחן.

אשר לטענות הסנגור, זה סבור כי עיכובו של המשיב לא היה חוקי כך גם החיפוש. הסנגור לא פרט בנוגע לחיפוש הלוקה באי חוקיות וסביר להניח כי התכוון הן לחיפוש שנערך על גופו של המשיב ברחובה של עיר והן החיפוש שנערך ברכבו של המשיב.

בטענה כי עיכובו של המשיב על ידי השוטרים לקה באי-חוקיות, אין ממש. סעיף 2 לחוק החזקת תעודת זהות והצגתה, תשמ"ג-1982 קובע כי כל תושב שמלאו לו 16 שנים חייב לשאת עימו תמיד תעודת זהות ולהציגה לקצין משטרה, לראש ראשות מקומית, לשוטר או לחייל במילוי תפקידם שידרשו זאת ממנו. החוק אינו דורש כי תהיה לשוטר סיבה כלשהי לדרוש את הצגת תעודת הזהות ומבלי שהתגבש אצלו חשד סביר לביצוע עבירה או כוונה לביצוע עבירה. כחלק בלתי נפרד מסמכות השוטר לדרוש מאזרח להציג בפניו תעודת זהות קמה הסמכות לעיכוב האזרח, ובהתאם להוראות וההגבלות שבסעיף 69 לחוק המעצרים (בהקשר זה ראו ת"פ [מחוזי חיפה] 156/03 **מדינת ישראל נ' ג'מאל בן עבד אלרחים**. כן ראו בהרחבה בעניין בת"פ 27033-10-14 בהכרעת דינו של כבוד השופט ניר מישורי-לב טוב, שאליו הפנתה המבקשת).

אשר לטענה כי החיפוש בגופו של המשיב לא היה חוקי, להערכתני יש סיכוי סביר שיקבע שהחיפוש לא היה כדין ויכול שכנגזרת מכך יש סיכוי שיקבע כי גם החיפוש ברכב לוקה באי חוקיות ובאלה יכול ויהיה כדי להשליך על קבילות הראיות בדמות הסמים שנתפשו ברכבו של המשיב.

קעולה מדו"ח הפעולה של השוטר ישראל קנדל מיום 1.10.17 נלמד כי יחד עם השוטר איתן לנגר, הם נסעו ברכב במהלך עבודה בעיר אופקים, ברחוב החיטה ובמהלך הנסיעה "**הבחנתי באדם אשר נמצא עם טלפון ביד הולך הלוך וחזור כאילו לא מוצא את עצמו במקום זה ונראה כבן מיעוטים. עצרתי את הרכב ואני והשוטר איתן ניגשנו אליו והזדהיתי מולו בתור משטרה ביקשתי ממנו להזדהות והנ"ל מסר שאין לו תעודת זהות עליו. שאלתי אותו מה אתה עושה פה והנ"ל מסר שבא לחבר בשם ז'נבה באופקים. שאלתי אותו איך הגעת לאופקים והנ"ל מוסר בטרמפ הביא אותו רכב מסוג ברלינגו. בגלל המצב הביטחוני בארצנו ולצורך זיהוי שלו ביקשתי ממנו להוציא מה שיש לו בכיסים הנ"ל הוציא סיגריות ומפתחות של רכב מסוג סובארו..**"

8. בשלב זה יש לעצור ולבחון בהתנהלות השוטרים במסגרת החיפוש הראשון. כאמור, לשוטרים הייתה נתונה על פי דין הסמכות לבקש מהמשיב להזדהות באמצעות תעודת זהות. מכאן ונוכח העובדה כי המשיב לא החזיק ברשותו את תעודת הזהות שלו על פי חובתו בדין לעשות כן, הרי כל שהיה בסמכות השוטרים לעשות בניסיונות המפורטות בדוחות הפעולה שלהם - הוא לדרוש מהמשיב להציג תעודת זהות בתחנת המשטרה תוך הזמן הקבוע בחוק ולחילופין להמשיך לעכבו ולהביאו לתחנת המשטרה לצורך זיהוי.

מדוח הפעולה של השוטר ישראל קנדל עולה כי המשיב שיתף פעולה עם השוטרים, אמנם לא החזיק ברשותו תעודת זהות אולם ידע למסור את המספר אותו נראה כי לא טרחו השוטרים לרשום, ומיד לאחר שמסר כי הגיע בטרמפ לעיר אופקים, דרש ממנו השוטר ישראל קנדל כי יוציא החוצה את תכולת כיסיו - ולמעשה מבצע השוטר ישראל חיפוש בגופו של המשיב.

חזרת ועיינתי בדו"ח של השוטר ישראל וגם בדוח הפעולה של השוטר איתן לנגר ולא מצאתי מדוע החליט לבצע חיפוש על המשיב באמצע הרחוב ושעה שהמשיב ענה לשאלותיו ושיתף פעולה.

מדו"ח הפעולה של השוטר איתן לנגר עולה כי במהלך סיור שגרתי ברכב כשהגיעו לרחוב החיטה "הבחנו באדם חשוד אשר נראה כב.מ. מדבר בפלאפון והולך הלוך וחזור. יש לציין שאותו אדם אינו נראה קשור למקום כלל ובעקבות זאת עלה רמת החשד שלי. אני והבלש ישראל ניגשנו לחשוד הזדהינו כשוטרים בהצגת תעודת מנוי, ביקשנו מהחשוד תעודת זהות והוא ענה שאין לו אבל הוא זוכר את המספר בעל פה. הבלש ישראל שאל את החשוד מה הוא עושה בשכונה הזו והחשוד ענה שהוא הגיע לאופקים לבקר את חבר שלו בשם ז'נבה. ישראל שאל את החשוד איך הוא הגיע לרחוב הנ"ל והחשוד ענה שהגיע בטרמפ עם רכב מסוג ברלינגו. הבלש ישראל ביקש מהחשוד להוציא את כל מה שיש לו מהכיסים כדי לשלול שיש לו כלי תקיפה. החשוד הוציא מכיסו מפתח של רכב מסוג סובארו וקופסת סיגריות..."

אני מתקשה לראות כיצד נימוקי השוטרים כמפורט לעיל מקימים חשד סביר המצדיק בניסיונות העניין חיפוש בבגדיו של המשיב באמצע הרחוב ועת שזה משתף פעולה עם השוטרים.

בהמשך נשאל המשיב מדוע הוא מחזיק בכיסו מפתח רכב והשיב כי זה נשאר אצלו כי הרכב שלו תקוע, ובשלב זה הודיעו הבלשים למשיב שהוא מעוכב לתחנה לצורך זיהוי. משהחלו בניסיעה לכיוון התחנה הבחינו ברכב סוברו חונה בסמוך למקום שבו נצפה החשוד. הבלש ישראל קנדל שלקח את המפתחות מהמשיב ניסה לפתוח את הרכב בשלט והרכב נפתח, אז התברר להם שהמשיב שיקר עת אמר שהגיע בטרמפ. מכאן, הוציא הבלש ישראל את החשוד מהרכב לכיוון רכב הסובארו שכן לטענת השוטרים חשד בליבם שהמשיב מחזיק ברכבו כלי נשק או רכוש גנוב שאותו הוא מנסה להסתיר (כאן המקום לציין כי המשיב אינו מוכר לשוטרים מעבודתם או בכלל) ולכן מסר גרסה לפיה הגיע לאופקים בטרמפ. הבלש ישראל הגיע לרכבו של המשיב ומיד החל בחיפוש שבמהלכו נתפסו שתי פלטות חשיש מתחת לכיסא הנהג.

טענת הסנגור לחיפוש לא חוקיים הינה על רק כך שלשוטרים לא היה יסוד סביר לחשוד במשיב לפחות לא ביחס להשתלשלות הדברים קודם לחיפוש הראשון, ושאלה היא האם העובדה כי המשיב שיקר בנוגע לאופן הגעתו לעיר אופקים, הקנתה לשוטרים, בנסיבות העניין, סמכות חיפוש ברכבו של המשיב, בכלל ובהעדר אזהרה על אודות זכות סירוב, לפי הלכת **בן-חיים**, ומכאן מסיק הסנגור כי הסם שנתפס ייפסל כראייה.

במסגרת טענותיו חזר הסנגור וטען להתנהגות גזענית מצד השוטרים אשר התנהגו כלפי המשיב כפי שהתנהגו רק משום היותו בן מיעוטים ולא משום שהתנהגותו העלתה באמת חשד בליבם.

בהקשר זה יש לומר כי ממש בדברי הסנגור, שהרי ניתן להעלות סיטואציות שונות שבהן יכול היה המשיב להימצא ברחוב בעיר אופקים ובשעה 20:00. כך למשל, יכול והיה ממתין לפגישה עם איש או עם אישה. העובדה כי התהלך חזר ושוב כשבידיו מכשיר נייד אינה יכולה כשלעצמה, להוות בסיס המקים חשד סביר לביצוע עבירה או רצון לבצע עבירה. גם העובדה שהמשיב לא החזיק תעודת זהות ונמצא בעיר שאינה עיר מגוריו אין בה להקים חשד סביר וספק בעיני אם גם צירוף העובדה כי בחיפוש בכיסיו נמצא צרור מפתחות והוא טען קודם שהגיע בטרמפ - יכול לבסס חשד סביר, מקרא בו המשיב אינו מוכר לשוטרים כלל ואין להם כל מידע בקשר עם עברו הפלילי, והם לא טרחו קודם לביצוע החיפוש בבגדיו ורכבו לבדוק במי מדובר.

9. ברע"פ 10141/09 **אברהם בן חיים ואח' נ' מדינת ישראל** נדונה בהרחבה שאלת פסילת ראיות חפציות אשר נתפסו בחיפוש לא חוקי. באותה הלכה אשר נשענה, בין השאר, על דוקטרינת הפסלות הפסיקתית המבוססת על ע"פ 5121/98 **יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי**, פד"י סא (1) 461, 2006, הדגיש בית המשפט העליון כי בידי בית המשפט שיקול דעת רחב לשאלת קבילותן של ראיות שהושגו שלא כדין, בשים לב לנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה.

מקום בו ההלכה הפסוקה היא שככלל הראייה קבילה ולבית המשפט הדן בתיק העיקרי קמה סמכות מכוח דוקטרינת הבטלות היחסית להחליט אם לקבל את הראייה אם לאו, הרי שלא ניתן לומר כי לא קיימות ראיות לכאורה או כי אלה מכורסמות באופן משמעותי, שהרי המבחן הוא האם יש בראיות פוטנציאל להביא להרשעת הנאשם. מכאן ובהינתן שבראיות יש פוטנציאל (ככל שבית המשפט במסגרת התיק העיקרי ימצא לאמצן) להביא להרשעת הנאשם הרי שקיימות ראיות לכאורה ברף הנדרש לשלב הזה של ההליך.

יחד עם האמור, נפסק לא אחת כי במסגרת בחינת החלופה בית המשפט רשאי להביא בחשבון את התנהלות גורמי האכיפה כחלק מהשיקולים הכלליים אותם הוא שוקל. מכאן, ובשים לב לתסקיר שירות המבחן, עברו הפלילי של המשיב, אני מוצאת כי האיזון הנכון יהא בשחרורו של המשיב "מעצר בית" מלא בבית הוריו לצד הליך טיפולי בתחום הסמים ב"בית חוסן" ובתנאים הבאים:

א. "מעצר בית" מלא בכתובת: רמת בקע, ליד רמת חובב. המשיב יהיה כל העת בהשגחה מלאה, תמידית ורציפה של אחד מבין הערבים הבאים: גב' הלאלה סראחין (ת"ז ...) או מר סוילם סראחין (ת"ז ...).

ב. תנאי מתנאי השחרור הוא כי מייד עם ביצוע השחרור בפועל יתייצב המשיב בליווי ערב/ה בתחנת ירוחם

לפני הקמ"ן או קצין האג"מ, או בהיעדרם הקצין התורן, יציג החלטה זו בפניהם ויבצע ביחד עם הערב הנ"ל הצבעה על המבנה המדויק בו ישהה ב"מעצר בית".

ג. התייצבות לכל הדיונים בעניינו, וזאת בליווי ערב/ה.

ד. צו פיקוח מעצרים למשך שישה חודשים מהיום. המשיב יהיה רשאי לצאת למפגשים בשירות המבחן או מטעמו, בכפוף לכך שיהיה מלווה על-ידי ערב/ה, ובכפוף להזמנה בכתב ולתיאום מראש.

ה. הפקדה בסך 3,000 ₪.

ו. ערבות עצמית וערבות צד ג של כל אחד מהערבים הנ"ל בסך 7,000 ₪ כל אחת.

ז. לא יעמוד בתנאי השחרור, ייעצר ויובא לפני תוך 24 שעות.

המשיב והערבים הנוכחים באולם מוזהרים כי על המשיב להתייצב לדיון הראשון במשפטו הקבוע ביום 24.1.18 שעה 12:00, לפני כבוד סגן הנשיאה השופט ברסלר-גונן, כי לא תישלח הזמנה נוספת, וכי אם המשיב לא יתייצב יוצא נגדו צו הבאה וכן יהיה בדבר משום הפרה של תנאי שחרורו בכל הקשור לאפשרות מעצרו המחודש או חילוט הערבויות.

ניתנה והודעה היום, י' בטבת התשע"ח, 28 בדצמבר 2017, במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה